Thornton Wilder:

IBA O VLÁSOK (upravené)

(monológ: ženy)

JASNOVIDKA: Predpovedám budúcnosť. Kek. Nič ľahšieho na svete. Každý má svoju budúcnosť na tvári. Nič ľahšieho na svete. Ale kto vám povie vašu minulosť - eh? Nikto! Vaša mladosť - kam sa podela? PrekÍzla, keď ste sa nedívali. Kým ste spali. Kým ste boli opití? Pff! Nespíte v noci a usilujete sa poznať svoju minulosť. Čo znamenala? Čo sa vám pokúšala povedať? Len rozmýšľajte. Rozmýšľajte! Rozbite si hlavu. Neviem nič povedať o vašej minulosti, ale ani vy neviete. Ak by vám niekto chcel veštiť minulosť, je to šarlatán, verte mi. Ale ja viem predpovedať budúcnosť. Čaká ho mŕtvica. Nikto ma nepočúva. - Kek! Vidím teraz medzi vami tvár - neukážem naňho, aby som ho nepriviedla do rozpakov, ale počúvajte, možno ste to práve vy. Budúci rok praskne vo vás struna. Smrť od ľútosti, typ Y. Máte to napísané v kútikoch úst. Uvedomíte si, že ste mali žiť radovánkam, ale že ste zmeškali. Smrť od ľútosti – typ Y. Vyhýbajte sa zrkadlám. Už sa chcete rozčúliť - ale nie - nijaké rozčuľovanie. *(Nakloní sa k obecenstvu bližšie, veľmi dôverne.)* Viete práve tak dobre ako ja, čo príde. Dážď. Dážď. Dážď v celých záplavách. Potopa. Ale najprv ešte uvidíte hanebné veci - hanebné veci. Hanebné veci. Niektorí z vás poviete: „Nech sa utopí. Nehodno ho zachrániť. Treba sa celej veci vzdať.“ Vidím vám to na tvárach. Ale mýlite sa. Nechajte si svoje pochybnosti a zúfalstvo pre seba. Prežije to len hŕstka. Bude to skaza - úplná skaza. Ešte aj zo zvierat sa zachráni iba niekoľko. Po dvoch z každého druhu, samec a samička, po dvoch z každého druhu. A vy! Všimnite si moje slová, kým nie je prineskoro. Kam sa podejete? Dobre, len si vyplazujte jazyky. Nevyplazíte ich tak ďaleko, aby ste si mohli obliznúť smrteľný pot z čela. Teraz je už prineskoro pracovať, vyberať záplavy polievkovými lyžicami. Mali ste možnosť, ale ste ju premeškali. Kek. Vaša nádej. Vaše zúfalstvo. Vy sami.